

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

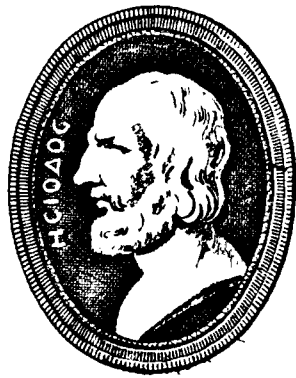
HESIODI

ASCRAEI

OPERA.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

HESIODI
ASCRAEI
OPERA OMNIA

EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO

ANNO MDCCCLXXXV

PRAESIDVM LICENTIA.

Lib. Ste. Genève

BIBLIOTHÈQUE S. J.
Les Fontaines
60 - CHANTILLY

A D
FERDINANDVM
AVSTRIACVM
M. THER. ET FRANC. I
AVGG. FILIVM
IMP. CAES. JOSEPHI II
FRATREM
INSVBRIAE FELICITATIS,
AVSPICEM ATQVE ASSECTOREM

BERNARDVS ZAMAGNA

*J*am casus Ithaci varios, Dum victor ab urbe
Dardania patriae semper fugientis ad oras
Tenderet antiquumque patrem visurus et almam
Penelopen, Fernande, tui fausto omine ⁽¹⁾ fratris

(1) PETRO LEOPOLDO Magno Etruriae Duci, Principi sapientis-
simo litterarumque amantissimo inscripta est Odyssea.

Per Latias gentes vulgarimus. hoc tibi nostrum
 Surgat opus, Pindi quando me numina nymphae
 Haud proprii ingenii parta clarescere prole,
 Sed patrio argivos Deducere litore vates,
 Et voluere novo, si qua est ea gloria, cultu
 Indutos passim romana per oppida ferre.
 Moeonides placuit Leopoldo, et Naiades Arni
 Ad ripas plaufere Ithaco. cur fertilis Ascrae
 Ille tibi cultor, paribus qui floruit annis,
 Proximus ut fama, pangendi ita carminis arte,
 Non placeat, magnaue tui sub nominis umbra
 Eridani placidum per me deductus ad amnem
 Paullatim incipiat Graias Dediscere voces,
 Boeotumque modos? heic inter pacis amicae
 Otia sub tanto posuit sibi principe sedem
 Pallas, et omnigenae Doctrinae lumina fundit
 Vatibus haud inimica bonis, quos Divite vena
 Ingenii Musaeque aluere et Phoebus Apollo.
 Prima tenet vatum in templo loca maximus ales
 Moeonius, propiorque sedet Donatus et ipse

3

*Hesiodus lauro longum vernante, nec illum
Dedignata sequi magni est mens dia Maronis.
Ambo Digna canunt, ambo se praepete penna
Diversum per iter celsa intra nubila tollunt
Admissique choro Superum mensisque recepti.
Ergo age sis, Fernande, ascræi ad sacra poetae
Ingredere o mecum. non ille horrentia Martis
Arma, nec ultrices alterna in vulnera Dextras
Hospitio pro laeso, et raptæ coniugis igne;
Sed canit ⁽¹⁾, ut subito tener olim increverit orbis,
Ac terræ tractusque maris caelumque profundum
Fluminaque primique homines naturaque divum
Exstiterint, longaeque sequens vestigia famæ
Usque Chao a veteri Troianæ ad tempora cladis
Fataque fortunæque virum tenebrosoque regna
Omnia musæo contingens nectare clarat.
Namque Chaos rerum primordia nocte tegebat
Indistincta locis formæque expertia; Donec*

(1) Vides, opinor, hæc ad Theogoniam Hesiodi pertinere.

6
Confusam Discussit Amor volventibus annis
Congeriem. tellus foecundo corpore, et aura
Lumine purpureo rigit; sua tempora menses,
Et pariter novere suos vaga sidera motus,
Collectumque fretum fedit, fluxiique voluti,
Cunctaque ceperunt genitalia femina vitas.
Caelus in aethereo primus regnavit Olympo,
Tellurisque sinu commixtus fudit in auras
Progeniem horrendam; Donec materna sequutus
Iussa vaser Saturnus acuta falce petivit
Deprensum infidiis, patrioque potitus honore
Eripuit vi sceptrum. hoc rege agrestis et exlex
Vita diu, moresque feri viguere, nec ullus
Iustitiae, laudique locus fuit; illaque Graii
Aurea dixerunt, fuerint quum ferrea secla,
Quae non ulla Deum referat mortalibus ira.
Mox tamen hic, frustra Titanum fortibus armis
Defensus, natosque petens in praelia, magno
Sub Iove succubuit victus, qui fulmine diros
Caeligenas, ipsumque alta caligine merfit

*Infra Erebū iaciens paritantiem, ubi Tartarus horret
 Aeterna sub nocte ingens, pars ultima rerum.
 Hinc Iovis auspicio regni successit origo
 Tertia. in astringera caeli sedet arduus arce
 Fulgura molitus Dextra, totumque per orbem
 Providus intendens aciem sua praemia laudi
 Ac scelere tribuit poenas, hominumque per artes
 Ingenia exacuit. prima haec felicitis imago
 Imperii, vobis quae nunc regnantibus aucta
 Crevit in immensum, totamque effudit opum vim.
 Tum rerum tenuis tantum experientia venit,
 Quaesitque usus faciles; proficisquae terrae
 Viscera, et attritus coepit splendescere vomer,
 Edomitque boves, pecudesque in septa receptae
 Aeraque perfonuere, et ferrum incanduit igne.
 Quid faceret mortale genus? non roscida mella
 Sponte dabant rupes, nec vino et lacte fluebant.
 Pura per intactos labentia flumina campos,
 Aut inarata Ceres furgebat. iamque placere
 Glandiferi foetus passim montanaque corna*

Desierant, alioque inventum vivere cultu,
 Et solem prohibere et acutae frigora brumae
 Vestibus iniectis, alimentaque mitia nosse.
 Omnia quae cernens, sacrosque recludere fontes
 Ausus opum vates ascræus, primus agrestes
 Edocuit ⁽¹⁾, fractis quo fidere femina glebis
 Tradere conveniat? segetis quis cultus opimae?
 Tempora quae messis, quaque arte paranda supellex
 Rustica, et agricolis quae cura adhibenda iuvenis?
 Nec minus et varios docuit per caerula cursus
 Litore digressus patrio, quando omnia tellus
 Haud omnis bona ferre negat; certusque notavit,
 Quid pluviaeque ferant Hyades, quidque asper Orion,
 Arcturusque, Haedique, et quali flamine eundum,
 Si placeat rapidi tentare pericula ponti,
 Divitiasque sequi peregrinas. cuncta sed ante
 Iustitiam ferrare iubet, sanctumque pudorem,
 Et mores sine labe. hinc vis et turpis egestas

(1) Haec ad alterum Hesiodi carmen pertinent, nimirum ad Opera et Dies.

Diffugiunt, pictaeque viget, populosque per omnes
 Copia largifico effundit sua munera cornu,
 Quam requies non donat iners, at sedula cura,
 Assiduusque labor. quid iam diversa canentem
 Argumenta sequar? cecinit qui sanguine Divum
 Heroes ⁽¹⁾ nati populos aut legibus aequis
 Rexere, aut domito retulere ex hoste triumphos,
 Monstraque placarunt per magnas didita terras;
 Multaque praeterea, invidit quae longa vetustas,
 Consumpsitque vorax. restat pars unica laudum
 Coniugis Amphitryonaeae, susceptaque magno
 De Iove progenies, Alcides ille superbi
 Martigenae Domitor Cycni quo tempore scutum
 Fulmineum quassans Pagasaei ad Apollinis aram
 Perculit, ac magna Delphos formidine solvit.
 O vatem nimium felicem, edicere primo
 Gui rerum tot mira datum: te principe dignus
 Vivat, et usque novo vigeat florentior aëro

(1) Inter alia poemata Hesiodus et Heroogoniam scripsisse tradi-
 tur, cuius pars fortasse Scutum Herculis, de quo suo loco dicitur.

Quod si magnanimos ipsi propiora tulissent
 Austriadas bona secla tuos, non ille creatos
 Stirpe alia heroas celebrandos carmine sacro
 Legisset. labor unus erat gens Austria, et almis
 Caesaribus foecunda Domus Dircaea sonaret
 Per nemora, et plaufu miratum impleret Olympum.
 Tum licuit certare ⁽¹⁾ vel ipso iudice Phoebō
 Argolico in coetu cum magno scilicet olli
 Moeonida, quamvis argivae robora pubis
 Hectoreos circa muros, Simoëntaque clausum
 Caedis Achilleae furiis cecinisset, et ignes
 Suppositos Xanthi quondam ferventibus undis.
 Cuncta tuae gentis, Fernande, insignibus orfis
 Gessissent Decora illa, diu quae versibus aetas
 Digna tulit. nil gente tua nam maius in omni
 Laude, per obliquos signorum flammeus orbes
 Dum rutilo invehitur curru, sol cernit ab axe.

(1) Non defuere, qui dicerent Homerum quondam certasse cantu
 in Euboea cum Hesiodo, victumque decessisse sententia Panidis. Sed
 parum id verisimile.

Sed non Dulcifono Superi haec celebranda Dedere
 Dona feni; nec si tribuissent, omnibus unus
 Sufficeret. fortuna aliud ferravit in aevum
 Aufriadum laudes, aliis et vatibus olim
 Ferre Dabit prima repetens ab origine gentem
 Caesaream. iam nunc faciles Date lilia nymphae,
 Auricomos iungam flores, magnosque nepotes
 Muneribus iustis cumulabo, et laurea nectam
 Serta comis, Donec subvectus in ardua templa,
 Gloria ubi sedem posuit, tantosque sacravit
 Alma viros rutilo succendens lumine, vivam
 Effigiem fratrum, quos haec mirantia cernunt
 Saecula, victuro Describam carmine vates.
 In medio mihi Caesar arito insignis honore
 Stabit: eum circa variis de partibus orbis
 Attonitae gentes procumbent, dignaque ad aras
 Thuricremas facient pro salvo vota parente
 Compede iam fracta, miseris quam barbara quondam
 Immiti iussu Dominorum induxerat aetas.
 Ille Iovis super ales erit, geminoque minatus

*Hostibus exitium collo pendebit in aura
 Opperiens nutum, quo martia fulmina vertat.
 Hinc Leopoldus agens Thufcae felicia gentis
 Agmina fraterno laetus gaudebit amore,
 Iuraque et augustas leges, queis temperat urbes,
 Maximus ostendet: propior Flora aurea plaudet.
 Hinc sacra albenti devinctus tempora vitta
 Teutonicos Equites primaevi floris in aëro
 Ostentans, quondam pars magna futurus et ipse
 Imperii, sistet ductor: se candida supra
 Religio pietasque addet. iamque Itala linquens
 Moenia, et Eridani niveos resonantis olores
 Ipse aderis, Fernande, aequos cui vivida mores
 Gravior insignit formoso in corpore virtus,
 Attollitque animos. erit una Infubria tecum
 Omnis, et aeternae spondebit praemia famae
 Gaelicolas testata, sibi te vindice laetos
 Illuxisse dies, et crescere commoda et omnes
 Auspiciis vidisse tuis decora alta per urbes.
 Invidia infelix liventia brachia mordens*

*Frendebit frustra, virtutumque ora tremiscens,
 Vos hilari quae fusa choro circumundique ludent,
 Sanguineos vellet raptis pro crinibus angues.
 Salvete heroes sacrum genus! o mihi tantum
 Donent fata aevi, vestras ut Dicere laudes
 Et valeam myrto victricem intexere frontem,
 Invideat stupefacta novo Dum Graecia vati.
 Interea Aescraei tu carmina Docta poëtae,
 Si vacat, et fessio rerum si qua otia moles
 Publica Dat, leni vultu Dux accipe: in illis
 Invenies, quae lecta tibi Dulcedine mentem
 Afficiant. neque enim vana heic sub imagine rerum
 Pieriis ludunt aures infomnia formis,
 Nec Venus, aut Veneris puer ille infecta veneno
 Improbus idalio contorquet spicula ab arcu;
 Utilitas sed multa latet, vitamque beatam
 Quae faciant, praecepta, et rerum maxima virtus.
 Fors etiam tecum lustrans haec carmina quondam
 Regia gaudebit coniux illa inclyta fama
 Italides inter, qua nullam Pallas amica*

Erudiisse magis Doctrina fertur in omni
 Eftenfi De gente nurum, nec pluribus auctam
 Illecebris aliam Charites excellere passae;
 Et gens illa quidem Musisque et Apolline clara est.
 Ipsa suis curam genitrix ubi sedula natis
 Impendit, magnum et matris fatiavit amorem
 Omnigenos volvit libros, Italasque camoenas
 Respicit et Latias pariter, non infcia laudum
 Vllius, audentem vexit quem Pegafus ales
 Aonas in montes Graiorum exempla sequutum.
 Et querimur non esse, modis qui praebeat aures
 Dulcibus Aonidum, tales quum numina vobis
 Concilient sensus? vobis et gaudia musae,
 Et vates secura ferunt, nec fama poetæ
 Vilis utrique sonat: testis Modoetia, et altis
 Porticibus vivo surgens De marmore sedes,
 Quam vario circum florent pomaria cultu,
 Regis opus, magni referens miracula prisca
 Luculli Alcinoique. illic iam teque tuaque
 Coniuge, quae parili tecum contendit amore,

*Auspicihus, geminos cantu certare⁽¹⁾ poëtas
 Vidimus, et longo renovatos tempore ludos
 Pieridum. laeta procerum stipante corona
 Ambo vos alacres libantes flumina sacri
 Gutturis, in morem torrentis uterque ciebat
 Quae rapidi vena fundens e Divite vates,
 Plaudere nec piguit, nec fessis addere vires.
 Omnia laetitia resonabant: famaue et udas
 Naiadas fusis per caerulea colla capillis
 Ad plausum excierat vicini e gurgite fontis,
 Et Satyros Faunosque et agrestia numina nymphas,
 Ut quondam Arcadiae in lucis ad Panos arenam,
 Aut Orphei dulcem ad cantū prope Strymonis undas.
 Illo oro nunc vultu, illo mea carmina plausu
 Excipite illustres animae, tuque optime Princeps,
 Tuque tuo dilecta viro clarissima Nympha*

(1) Duo vates praestantissimi, alter Veronensis Lorentius, Neapolitanus alter Mollius, complures dies apud optimos principes commorati sunt, maximamque sibi laudem et ipsorum principum et aliorum auditorum iudicio extemporaneis carminibus non minus scite quam eleganter decantatis pepererunt.

*Formosis Junonem oculis et Pallada culto
 Ingenio superare potis. si cesseris ultro
 Id proprium, Fernande, petam quod numina, nullū
 Maius erit Donum. nostrum tibi ferviet usque
 Tam studium, tibi cura; tui sic germina gnati,
 Italiae spes alta, et ariti gloria regni,
 Incolumes vigeant; primis mirentur et annis
 Virtutesque tuas laudumque immensa tuarum
 Per populos, quos ipse regis, monumenta, nec ullo
 Nomine tam laeti plaudant, quam quo tibi certam
 Sternis ad astra viam, et Dignum te fingis Olympo,
 Deliciaeque, paterq; hominum late undique dictus.*

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

- Μ**ουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
Αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
5 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο,
Ἡ' Ἰππουκρήνης, ἥ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἡμερόεντας· ἐπεξέζωσαντο δὲ ποσσίν·
Ἐνθεν ἀπορνήμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 Ἐννύχιαι στείχον, περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαῦϊαν,
Κούρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαίήσχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

- Ηΐην τε χρυσοσφέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ηΐω τ', Ηέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τε, Γάωπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 20 Γαίαν τ', Ωκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων.
 Αἱ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδὴν,
 Ἀΐνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ Ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
 25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρεις οἶον,
 Ἰδμεν ψάδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
 Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ως ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
 30 Καί μοι σκηπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
 Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
 Θεῖν, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
 35 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέτρων;
 Τύη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ

- 40 Ἐκ σπομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζητὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὁπὶ λειριόεσση
 Σκιδναμένη. ἡχῆ δὲ κάρη νιφόεντος Ολύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὅσσαν ἰεῖσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ
- 45 Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικλον,
 Οἷτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναί θ' ὕμνευσι θεαί, λήγουσαί τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσσην φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
- 50 Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Μοῦσαι Ολύμπιαδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγείσα
 Μνημοσύνη, γουνῶσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
- 55 Λημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίστετο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνῆαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα πόλλ' ἐτελέσθη,
- 60 Ἡ δ' ἔτεκ' ἔννέα κόρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδῇ
 Μέμβλεται, ἐν σιήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ολύμπου,

- Εὐθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἰμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 65 Εὐ θαλίσ· ἐρατὴν δὲ διὰ σλόμα ὄσσαν ἰῖσαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπὴρατον ὄσσαν ἰῖσαι.
 Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Οὐλυμπων ἀγαλλόμεναι ὅτ' ἰκαλῆ,
 Ἀμβροσίη μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δούπος ὀρώρει,
 Νεισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι, ἀείδον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εὐνέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαῦται,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ πρόφερεςτιάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἀμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Οὔτινα τιμήσουσι Διὸς κούραι μέγαλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἐέρεση,
 Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ σλόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι διακρίνοντα θέμιστας

- Ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἶψά τε καὶ μέγα νῆκος ἐπισημένως κατέπαυσε.
 Τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι.
 90 Ῥήϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἰλάσκονται
 Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
 Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκῆβόλου Ἀπόλλωνος
 95 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὄνῃνα Μοῦσαι
 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 100 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δῶτε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδήν.
 105 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
 Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ ὄνοφερῆς, οὗς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·
 Εἴπατε δ' ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,

- Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἶδματι θύων,
 110 Ἀστέρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπλυχον ἔσχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι ὀλύμπεια δώματ' ἔχουσai,
 115 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρῶτισία Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύσπερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, αἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 Ἡδ' Ἐρως, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμνεται ἐν διήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκλὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο.
 125 Οὗς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃτι μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀσπερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσήεντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν οἶδματι θύων,

- Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφिमέρου. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰάπετόν τε,
 135 Θεῶν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἐχούλας,
 140 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργὴν ὄβριμόθυμον.
 Οἱ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδωσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῦθος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 145 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.
 Ἴσχυς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κοτλὸς τε, Βριάρεώς τε, Γύης θ', ὑπερῆφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσسونτο
 Ἀπλάστοι· κεφαλὰὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ἴσχυς δ' ἀπλάτος, κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,

- 155 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτιασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἢ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
- 160 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφρέσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιῶν ἀδάμαντος,
 Τεύξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἱ κ' ἐθέληε
- 165 Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
 Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκέα μήσατο ἔργα.
 Ως φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 Φθέγγατο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὐτὶς μύθοισι προσηΐδα μητέρα κεδνὴν.
- 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 Ἔργον· ἐπεὶ πατρὸς γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκέα μήσατο ἔργα.
 Ως φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
- 175 Ἀρσπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεδήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἰμείρων φιλότητος ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη

- Πάντη. ὁ δ' ἐκ λοχεῖο πάϊς ὠρέξατο χεὶρὶ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μῆδεα πατρὸς
 Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 Ἐξωπίσω. τὰ μὲν αὖτις ἐτώσια ἔκφυγε χειρός.
 Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 185 Γεῖνατ' Ἐρίνυς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεά δ' ὥς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι,
 Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 Ὡς φέρετ' ἀμωέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περιέρχοντον ἵκετο Κύπρον·
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδιναῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 Ἀφρογενεῖάν τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν Ἀφρῷ
 Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
 Κυπρογενεῖαν δ', ὅτι γένητο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 Ἢδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μμηδέων ἐξεφαάνθη.

- Τῇ δ' Ἐρως ὠμάρτησε, καὶ Ἰμερος ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη ταρωῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
 Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 210 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὑΐωνον, ἔτικτε δὲ φύλον Οὐνείρων·
 Οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰζὺν ἀλγινόεσσαν·
 215 Ἐσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ωκεανοῖο
 Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπών·
 Καὶ Μοίρας καὶ Κηρας ἐγείνατο ὑπλοστοίνους,
 Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀΐρστων· αἵτε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδῶσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 220 Αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
 Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινῶ χόλοιο,
 Πρίν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

- Νύξ ὅλοή· μετὰ τήνδ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἀλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
 Ὅρκον δ', ὃς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ·
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 Οὔνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος· οὐδὲ θεμιστέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῆνεα οἶδεν.
 Αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
 Κούρης Ωκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαῷ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδώρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοθόῃ, Σπειῷ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα,
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλυμένη, καὶ Ἀΐαυῃ,

- Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυν,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀχταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
 Ἴπωθόη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴπωονόη ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοιάς τέ ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρεῖα περὶναι, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
 255 Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, εὐσφέφανός θ' Ἀλιμήδη,
 Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάργη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
 260 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππη·
 Νησώ τ', Εὐπώμωπη τε, Θεμισίῳ τε, Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὗται μὲν Νησῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 265 Θούμας δ' Ὀκεανῶιο βαθυρρεΐταιο θυγάτρε
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ὠκεΐαν τέκεν Ἴριν,
 Ἠΰχόμους θ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὀκυπέτην τε,
 Αἱ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὀκείης πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

- 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπάρης,
 Ἐκ γενετῆς πολιᾶς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοί, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
 Περφρηδῶ τ' ἐϋπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ' αἷ ναίουσι πέτρην κλυτοῦ Ωκεανοῖο,
 275 Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός· Ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθούσα,
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' Ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν ἑαρινόισι.
 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 Εἰξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ωκεανοῦ περὶ πηλᾶς
 Γείνεθ', ὁ δ' ἄρ' χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χῶ μὲν ἀποσπῆόμενος, προλιπὼν χθόνα μηλῆρα μῆλων,
 285 Ἰκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροντὴν τε σφειροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακληεῖν,
 290 Βουσί παρ' ἐλιπόδεσσι, περιρρύτῳ ἐν Εὐρθείῃ·
 Ἡματι τῷ, ὅτε περὶ βόους ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἰερὴν, διαβὰς πόρον Ωκεανοῖο,

- Οἶον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ωἰκεανοῖο.
- 295 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Εἰχιδναν,
 Ἡμῖσιν μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἡμῖσιν δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
- 300 Ποικίλον, ὠμησίην, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Εὐθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Εὐθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυστ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Εἰχιδνᾷ,
- 305 Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινὸν δ' ὕβρισίν τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Οἶον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
- 310 Δεύτερον αὖτις ἔτικλεν ἀμήχανον αἴλι φαίδιον,
 Κέρβερον, ὠμησίην, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πελήκοντακάρην, ἀναιδέα τε κρατερὸν τε.
 Τὸ τρίτον, Ὑδρην αὖτις ἐγείνατο, λυγρὸν εἰδυῖαν,
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
- 315 Ἀπλήιον κοτέουσα βίῃ Ἡρακλειείῃ.

- Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνὶ ῥαῖο ἠηλεί χάλκῳ
 Ἀμφίρρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βουλῆσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσας ἀμαιμάκειον πῦρ,
 320 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροπόιο λέοντος.
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὄφις κρατερῶιο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅππῃθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπυνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὅλοῃν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Οὔρῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειᾷόν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῆ θρέψασα Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 Γουνοῖσιν καλῆνασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐν θ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρειο φῦλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρηπτοῖο Νεμείης ἡ δ' Ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεείης.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ φιλότῃτι μιγείσα,
 Γεῖναίῳ, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 335 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητῶς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
 Τηθὺς δ' Ὀκεανῷ ποταμοῦς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,

- Οἶθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ωκεανοῖο.
 295 Ἦ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 Ἦμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἦμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 300 Ποικίλον, ὠμησῖν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἦ δ' ἔρυστ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνᾷ,
 305 Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήρας ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' ὕβρισῖν τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἦ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Οἶθον μὲν πρῶτον κύνα γείναίῳ Γηρυονῇ.
 310 Δεύτερον αὔρις ἔτικλεν ἀμήχανον αὔρι φαίειον,
 Κέρβερον, ὠμησῖν, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πενήκοντακάρην, ἀναιδέα τε κραλέρων τε.
 Τὸ τρίτον, Ὑδρην αὔρις ἐγείναίῳ, λυγρὸν εἰδυῖαν,
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 Ἀπώληον κοτέουσα βίῃ Ἡρακλεΐῃ.

- Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο ἠηλέϊ χάλκῳ
 Ἀμφίρυσωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βουλῇσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσιν ἀμαιμάκειον πῦρ,
 320 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαρσπόιο λέοντος.
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἥδ', ὄφις κρατερῶιο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅππῃθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὅλοσιν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Οὔρῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειᾷόν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 Γουνόισιν καλένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐν θ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρειο φῦλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρηπτοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπώσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεείης.
 Κητὼ δ' ὀπωλότατον, Φόρκυϊ φιλότῃτι μιγείσα,
 Γεῖναίῳ, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 335 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλασσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητῶς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
 Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοῦς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,

- Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰσῆρον καλλιζέεθρον,
 340 Φάσιν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίην.
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θείον τε Σιμουῖλα,
 Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμον, ἐϋρρέϊτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθενίον τε,
 345 Εὐηνόν τε, καὶ Ἀρδησκον, θείον τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
 350 Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη Θεοειδῆς,
 Ἰώπώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
 Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατὴ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρη·
 355 Κερκῆις τε φυὴν ἐρατὴν, Πλουτώ τε βοῶπις,
 Περσηῖς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάσῃη τε, Ξάνθη τε,
 Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος·
 Κρησίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ·
 360 Εὐδώρα τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιζώ, Ωκυρόη τε·
 Καὶ Στύξ, ἥ δὴ σφέων προφερεστιάτη ἐστὶν ἀπασέων.

- Αὐται δ' Ὠκεανῶ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κούραι. πολλάί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι Ὠκεανίνας,
 365 Αἱ ῥά πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι πόλαμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 Υἱέες Ὠκεανῶ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίστειν.
 370 Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασι ἃ ἂν περιναιετάωσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡώ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Γείναθ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.
 375 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τίλει φιλότῃ μιγεῖσα,
 Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαγλάν τε, διὰ θεάων,
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέωρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀστραίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργεσίην Ζέφυρον, Βορέην τ' ἀιψηροκέλευθον,
 380 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶ θεὰ ἐυνηθεῖσα.
 Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίλει Ἑωσφόρον ἡριγένεια,
 Ἀστρα τε λαμπετόωντα τὰ τ' οὐρανὸς ἐσπεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανῶ θυγάτηρ, Πάλλαγι μιγεῖσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,

- 385 Καὶ Κράτος, ἡδὲ Βίην, ἀριδείκετα γείναίλο τέκνα,
 Τῶν οὐκ ἔσ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅπως μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ως γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἄφθιτος Ωκεανίην,
- 390 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ολύμπιος ἀσπεροπηλῆς
 Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς εἰς μακρὸν Ολύμπων.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἰὼ θεῶν Τιτῆσι μάχριτο,
 Μὴ τιν' ἀπορῥαΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 Εἴξεμεν ἦν τοπάρως γε μέτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
- 395 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέραςτος,
 Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἧ θέμις ἐστί.
 Ἡλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος Οὐλυμπῶν δε
 Σὺν σφίσι παίδεσσιν, φίλου διὰ μῆδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
- 400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡμάτα πάντα εἰς μεταναιέτας εἶναι.
 Ως δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέσθη,
 Εἴξετέλεσσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν εἰς εὐνὴν.
- 405 Κυσαμένη δ' ἥπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
 Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡπῖον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

- Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Οὐλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀσπερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
 410 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκληῆσθαι ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσπερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλισθα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τίς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ρεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
 420 Καὶ οἱ ὄλβον δῶνάζοι· ἐπεὶ δύνάμεις γε πάρεσθιν.
 Οὔσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβήσατο οὐδέ τ' ἀπηύρα
 Οὔσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 Ἀλλ' ἔχει ὡς τρωγῶλον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μουνογενὴς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ωῖ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἥδ' ὀνίνησιν.
 430 Εὖ τ' ἀγορῇ λαοῖσι μετατρέπει, ὃν κ' ἐθέλησιν.

- Η δ' ὅπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἄνδρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Νίκην προφρονέως ὁπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεύσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει,
 435 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὅπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἥδ' ὀνίνησι·
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει καλὸν ἄεθλον
 Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὁπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἰπώησσι παρεστιάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 440 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπώμεφλον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρικλύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηιδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σιαθμοῖσι σὺν Ἐρμῇ ληΐδ' ἀέξειν,
 445 Βουκολίας τ', ἀλέας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' ἐῖροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐῴυσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάος πολυδερχέος Ἡῶς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἰδέ τε τιμαί.
 Ῥεῖη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδίμα τέκνα,

- Ἰσίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἴδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τοῦ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελεμιζεται εὐρεΐα χθών·
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπωνε Κρόνος μέγας, ὃς τις ἑκάστος
 460 Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν οὐραγιῶνων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληΐδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Οὐνεκά οἱ πέτραιτο ἐῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
 Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας εἰς κατέπωνε· ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξεσθαι, τότεῖτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσπερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκῆσα
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς εἶο
 Παίδων οὖς κατέπωνε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοιτο,
 475 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέτρῳλο γενέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καὶ ἐρεσθύμῳ.

- Πέμψαν δ' ἔς Λύκτον, Κρήτης ἔς πίονα δῆμον,
 Οὔ ποτ' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφόμεν ἄπιταλλόμεναί τε.
 Ἔνθα μὲν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρῶτην ἔς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβῶσα
 Ἀντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπωκασμένῳ ὑλήεντι.
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐὴν ἐγκάθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 Λεῖπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Ἡΰξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 495 Οὔ γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθῶϊ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,

- 500 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θάυμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνησιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 505 Καὶ σπερσώην· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰάπετὸς καλλίσφυρον Ωκεανίην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὅμῳ λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαντὰ κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 Τίττε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον, ἠδὲ Προμηθέα
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφησῆσι·
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενόιτιον εὐρύστωα Ζεὺς
 515 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
 Εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠγορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρότωαρ ἔσπερίδων λιγυφώνων
 Ἑσπέρως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.

- Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἤπασε
 Ἡσθιεν ἀθανάτων, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 525 Νυκλὸς, ὅσον πρόπαν ἤμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτείνει, κακὴν δ' ἀπὸ νόυσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ' ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγένης κλέος εἶη
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάρσιθεν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 Καί περ χώμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίῳι.
 535 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῶν πρόφρονι θυμῷ
 Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκαλα πίονι δημῷ
 Ἐν εἰνῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βροεῖ·
 540 Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 Ωῖ πέσον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ως φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἦκ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰιγενετάων,
 Τῶν δ' ἔλιν' ὅπως τέρεν σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 550 Φῆ ἔρα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
 Γνώ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
 Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 555 Ὡς ἶδεν ὀσφεία λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
 Ἐκ τοῦ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίουσ' ὀσφεία λευκὰ θυέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδὼς,
 560 Ὡς πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χῳόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς·
 Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ
 Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 d

- Ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν .
- 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι·
Γαίης γὰρ σύμωλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς .
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφεΐ ἐσθῆτι· κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτειν
- 575 Δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀμφὶ δέ οἱ σιεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
Ἰμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ σιεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
- 580 Ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί·
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κνώδαλ' ὅσ' ἥπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα .
Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
Θαυμασίη, ζῳοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν .
- 585 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε καλὸν κακὸν, ἀντ' ἀγαθοῖο
Εἰσάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης·
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους
Ὡς εἶδον δόλον αἰτῶν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν .
- 590 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων·
Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστὶ γένος· καὶ φῦλα γυναικῶν

- Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 595 Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων,
 Αἱ μὲν τε πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἡμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστήρ' ἀμῶνται.
 600 Ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
 Ἀργαλέων, ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοον δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 605 Χήτει γηροκόμοιο, ὅσ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς
 Ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 Χηρωσλαί· ὧ δ' αὖτε γάμου μοῖρα γένηται,
 Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀράρῃαν πραπίδεσσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 610 Ἐμμεναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
 Ζώει ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίσσιν ἀνίην
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐσλιν.
 Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς

- 615 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμός ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἡνορέην ὑπέρσπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
 620 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Εὐθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 625 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Φεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον εἰς φάος αὖτις·
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γὰρ μάραντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 630 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμωιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Φεῖη Κρόνῳ εὐνηθείσα·
 635 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
 Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ

- Οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 Νέκταρ τ' ἄμβροσίν τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 Πάντων ἐν δῖήθεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἄμβροσίν ἐρατεινήν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἅλλα τέκνα,
 645 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ δῖήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 Φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φιλότῃτος ἐννέος, ὅσσα παθόντες
 Ἐς φάος ἅψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 Ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
 Ὡς φάτο τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττιος ἀμύμων·
 655 Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔσσι νόημα,
 Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
 Ἀψορέρον δ' ἐξαῦτις ἀμελίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 660 Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπι παθόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπιφρονι βουλῇ
 Ρυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 Μαργάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

- Ὡς φάτ'· ἐπῆνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 665 Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρσειθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔειραν
 Πάντες, θηλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόως δέ,
 670 Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσسونτο
 Παῖσιν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σίβασσιν μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσθλαθεν ἐν δαί' λυγρῇ,
 675 Πέτρας ἠλιβάτους σίβασσιν ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσθινε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Οὐλυμπος
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν ἀιπεῖά τ' ἰωὴ
 Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶων.

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σιγόνοντα.

685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' οὐρανὸν ἀσπερόντα

Κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευεν ἔον μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦ γε

Εἵθα μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν

Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἦδ' ἀπ' Ὀλύμπου

690 Ἀσπράπτων ἔσλειχε συνωχάδον. οἱ δὲ κεραυνοὶ

Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσπερωτῇ ποτέοντο

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θείλυφώντες

Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσφαράγιζεν

Καιομένη· λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.

695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,

Πόντος τ' ἄπρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῆ

Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν

Ἄσπετος. ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων

Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε σπερωτῆς τε.

700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἶσατο δ' ἅψα

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἦδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι·

Αὐτως ὥς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν

Πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγιστος δαῦπος ὀρώρει,

Τῆς μὲν ἐρειπωμένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπώλης.

705 Τόσπος δαῦπος ἔγεντο θεῶν ἐρίδι ξυνιόντων·

Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,

- Βροντὴν τε, σιεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Κῆλα Διὸς μέγαλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβὸς δ' ἀπλητος ὀρώρει
 710 Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύειαν ἔγειραν,
 Κότλος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ἔα τριηκοσίας πέτραις σίβαραν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπων ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἔοντας,
 720 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔσ' ἀπὸ γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι·
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρὴν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Γῆς εἶζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι

- 730 Κεκρύφεται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ ἐν ἐυρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐσσι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τείχος περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κότλος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάρυμος
- 735 Ναίουσιν, φύλακες πῶλοι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστειρόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεαὶ περ·
- 740 Χάσμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλή· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
- 745 Ἔσθηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν πρόσθ' Ἰάπετοιο πάϊς ἔχειτ' οὐρανόεν ἑρὺν
 Ἔσθηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
 Ἀσπεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰῶσαι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
- 750 Χάλκεον. ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζεν
 Ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἐέργει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,

- Γαῖαν ἐπιστρέφεται. ἥ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐῴσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔσ' ἂν ἵκηται.
- 755 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκές ἔχουσα.
Ἡ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Εὔθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
- 760 Ἡἷλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν ἐισανιών, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ ἐυρέα νῶτα θαλάσσης
Ἡσυχος ἀνστέρεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
- 765 Νηλεὲς ἐν στήθεσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Εὔθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες
Ἰφθίμου τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστιάσιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροίθε φυλάσσει,
770 Νηλεΐης, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρεῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἑσθίει ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἐκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
- 775 Εὔθαδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,

Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀψορρέου Ὠκεανῶιο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἅμφι δὲ πάντα
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐσλήθικται.

780 Πᾶῤῥα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἰρίς,
 Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπῳτ' ἔρις καὶ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.

Καί ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἰρίν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνείκαι

785 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
 Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδεῖης
 Εἷς ἱεροῦ πόταμῳ ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ὠκεανῶιο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης ἐίλιγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν·
 Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,

795 Κεῖται νηῦτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 Στρωφῶϊς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

- Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ δ' οὐλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 Ωγύγιον, τὰ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 Ἐνθά δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθάδε μαρμαράει τε πύλκι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
 Ἀσπεμφῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 Αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ωκεανοῖο θεμέθλοις,
 Κότλος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπύειν, θυγατέρα ἦν.
 820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 Ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,

- Ταρτάρου ἐν φιλότῃτι, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυΐ ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
- 825 Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινόιο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
 Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
- 830 Παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὐτε
 Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·
 Ἄλλοτε δ' αὐτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκούσαι,
- 835 Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὖρεα μακρά·
 Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
- 840 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 Ὀρνεμένοιο ἀνακτος· ἐπεσφενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,

- 845 Βροντῆς τε σίεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 Πρησίηρων τ' ἀνέμων τε κεραυνῶν τε φλεγέθοντος.
 Εἴζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 Οὔε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκλίας, περὶ τ' ἀμφὶ τε κύμαϊα μακρὰ
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
- 850 Τρέσσει Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
 Τιτῆνές θ' ὑποταγτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες,
 Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 Ζεὺς δ' ἔπει δὺν κόρυθεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 Βροντὴν τε σίεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
- 855 Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμωιο ἐπ' ἀλμένους· ἀμφὶ δὲ πάσας
 Ἐπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινῶιο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἔπει δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 Ἡρίπε γυιωθεῖς, σιενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
- 860 Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης,
 Πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτρεῖτος χράνοιο
 Θαλφθεῖς, ἠὲ σιδηρός, ὅπως κρατερώτατός ἐστιν,
- 865 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

Ρῆψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον ἐυρύν.

Ἐκ δὲ τυφώος ἔσθ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέλιον,

870 Νόσφι Νότου, βορέω τε, καὶ ἀργέσειω Ζεφύροιο.

Οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψ αὔραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν,

Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.

875 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾷσί τε νῆας,

Ναύτας τε φθείρουσι· κακῷ δ' οὐ γίνεται ἀλκή

Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον,

Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν

Ἐργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

880 Πιμπλεύσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,

Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίῃφι,

Δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλευμένῃ δέ ἀνάσσειν,

Γαίης φραδμοσύνησιν, ὀλύμπιον ἐυρύστωπα Ζῆν,

885 Ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,

Πλείστια θεῶν εἰδυῖαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

890 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἔην ἐς κάθθετο νηδύν,

- Γαίης φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος.
 Τὼς γὰρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν ἀιειγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
 895 Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἡμέλλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 900 Ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠῆας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
 Αἵ τ' ἔργ' ὠραίοισι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
 Μοίρας δ', ἥς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 905 Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἀτρώων· αἱ τε διδῶσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρηγους,
 Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαίην, καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἔρατεινήν·
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἶβετο δερκομενάων
 Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδύονται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Αἰδωνεὺς

- Ἦρῳασεν ἥς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις αἰοδῆς.
 Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανόωνων,
 920 Γείνατ' ἄρ', αἰγιοόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγῆῖσα.
 Λοισθοτάτῃν δ' Ἠῆν θαλερὴν ποίησατ' ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' Ἠῆν, καὶ Ἀῖα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
 925 Δεινὴν, ἐρεκύδομον, ἀγέσφατον, ἀτρυτώνην,
 Πότνιαν, ἥ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἠῆν δ' Ἠφαίστιον κλυτὸν ἐν φιλότῃτι μιγῆῖσα
 Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἥρῃσεν ὧ παρακοίτῃ)
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον οὐρανόωνων.
 930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης, καὶ ἐρικτύπου Ἐγνοσιγαίου,
 Τρίτων ἐυρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακλῖ
 Ναίει χρῦσεα δῶ, δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀῖῃ
 Ρῖνοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
 935 Δεινοῦς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἀῖῃ πῖολιπτόρεθω·

- Ἄρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
 Ζῆνι δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
 940 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλειήν,
 Μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
 945 Ἀγλαίην δ' Ἡφαιστός ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
 Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Χρυσόκομης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
 Κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Τὴν δέ οἱ ἀθανάτων καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.
 950 Ἦβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
 Ἰς Ἡρακλῆος τελέσας σπονδόντας ἄεθλους,
 Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπεδίλου,
 Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι·
 Ὀλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 955 Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγῆραος ἥματα πάντα.
 Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίη
 Περσηῖς Κίρκην τε, καὶ Αἴήτην βασιλῆα.
 Αἴητης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
 Κούρην Ὠκεανῶιο τελέεντος ποταμῶιο

960 Γῆμε, θεῶν βουλῆσιν, Ἰδυΐαν καλλιπάρηον.

Ἦ δέ οἱ Μῆδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃτι

Γείνασ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν.

Υμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Νῆσοί τ', ἥπειροί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.

965 Νῦν δέ θεάων φύλον αἰεῖσατε ἡδυέπειαι

Μοῦσαι Οὐλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς ἀγίοχοιο,

Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐυνηθεῖσαι

Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπειείκελα τέκνα.

Δημήτῃς μὲν Πλούτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,

970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτῃς ἐν πίονι δήμῳ,

Ἐσθλόν· ὃς εἰς' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τὸν δ' ἄφνειον ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτῃ χρυσεῆς Ἀφροδίτης,

Ἰνῶ, καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον,

Ἀυτονόῃν δ', ἣν γῆμεν Ἀριστῆϊος βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐσπεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

Κούρῃ δ' Ὠκεανοῖο Χρύσαορι καρτεροθύμῳ

980 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,

Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,

Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

- Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυσῆν,
 985 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἧος
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 990 Ωῖρ' ἀνερεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηῖς
 Νησώλον νύχιον ποήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης, βουλήσι θεῶν αἰειγενετάων,
 Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας σπονδέοντας ἀέθλους,
 995 Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερῆνωρ,
 Ὑβρίστῃς Πελίδης, καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ωκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην,
 Αἰσονίδης. καί μιν θαλερὴν ποήσατ' ἄκοιτιν.
 1000 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελείτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κόυραι ἀλίοιο γέροντος,
 Ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.

- Πηλεΐ δὲ δμηθεΐσα θεὰ Θέτις ἀγρυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνεΐαν ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθέρεια,
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,
 1010 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπύχου, ὑληέσσης.
 Κίρκῃ δ' Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἀγρίον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων
 1015 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ διὰ θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.
 Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐνυθηῖσαι
 Αθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἠδυέπειαι
 1021 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Η ΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΕΡΓΑ καὶ ΗΜΕΡΑΙ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ καὶ ΗΜΕΡΑΙ.

- Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσai,
 Δεῦτε δὴ ἐννέετε σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖουσai.
 Ὄν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοῖ τε φατοῖ τε·
 Ῥητοῖ τ' ἀρρήτοῖ τε Διὸς μεγάλου ἔκητι.
- 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει.
 Ῥεῖα δ' ἄριζήλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
 Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἰῶν τε· δίκη δ' ἴθυγε Θέμιστας
- 10 Τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.
 Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νήσας,
 Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
- 15 Σχετλίη· οὗτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης,
 Αἰθανάτων βουλήσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν·

- Τὴν δ' ἑτέραν, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
 20 Ἡ' τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐΐζει.
 Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκλων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰδὸς αἰδῶ,
 Ὡ' Πέρση, σὺ δὲ τὰντα τεῶ ἐνικάθεο θυμῷ,
 Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νείκε' ὀπιωλεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουδὸν ἔόντα.
 30 Ὡρῇ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
 Ὡς τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατὰκειται
 Ὡρᾶιος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν·
 Τοῦ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἄλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσθαι
 35 Ὡς δ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διάκρινώμεθα νείκος
 Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι·

- 40 Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσω πλέον ἡμῖσι πάντες,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόηαι.
- 45 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ κατωνοῦ καταβείο,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
 Ὅτ' ἴ μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
- 50 Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖθις εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδὼς,
 55 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπτεύσας;
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφραγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
- 60 Ἡφαιστὶον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτ' ἴ τάχιστα
 Γαῖαν ὑδαί φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπά ἐίσκεν

- Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπῆρατον· αὐτὰρ Αἴθνην
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσὶν ὑφαίνειν·
 65 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτην,
 Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Ἐρμείην ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπιθήοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὰς Ἀμφιγυῖεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω διὰ βουλὰς·
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Αἴθνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροί· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 Ὄρραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινόισι·
 Πάντα δὲ οἱ χροὶ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Αἴθνη,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 Ψεύδεά θ' ἀμυλίους τε λόγους καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Τεῦξε, Διὸς βουλήσι βαρυκλύτου· ἐν δ' ἄρα φωνῇ
 80 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδῶρην, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφεισίῃσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατρὸς κλυτὸν Ἀργειφόντην,
 85 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς

- Εἰδέσθαι ὡς αἱ εἶπε Προμηθεύς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρ Ζητὸς Οὐλυμπίου, ἀλλ' ἀποσέμπτειν
Εἴσω, μήπου τί κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
- 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζῶεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χελεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα,
95 Εἰκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
Μούνη δ' αὐτόθι Εὐρώπης ἐν ἀρρήκτοις δόμοισι
Εὔδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Εἴξετο. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθιοι,
Ἀιγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
- 100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
- 105 Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπιστάμενως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεὸ σῆσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι,

- Χρύσειον μὲν πρώτισ' ἰα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 110 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος, οὐδέ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 115 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Θνητὸν δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 Αὐτομάτῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελημοὶ
 120 Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς,
 Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 125 Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλουτοδότηι· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
 130 Ἀλλ' ἑκάτὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ὧ ἐνὶ οἴκῳ·

- Ἀλλ' ὅταν ἤβῃσειε, καὶ ἤβης μέτρον ἵκοιτο,
 Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 135 Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
 Ἡθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ' θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειλα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρύψε, χολούμενος οὐνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Οἴλυμπον ἔχουσιν.
 140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπτως τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
 145 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἀῖρος
 Ἐργ' ἔμελε σιονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
 Ἡσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
 Ἀπλάσιοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἅαπτοι
 Εἷς ὅμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
 150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς ἐυρώεντα δόμον κρυερῷ αἶδαο,
 Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας

- 155 Εἶλε μέλας, λαμπερὸν δ' ἔλιπον φάος ἡέλιοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Αὔθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θείον γένος, οἱ καλέονται
- 160 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοσις αἰνῇ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ λαπύλῳ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
 ὦλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο·
 Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
- 165 Ἔς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο·
 Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
 Τῷς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατρὸς ἐς πείρατα γαίης.
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.
- 170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 Τρεῖς τᾶν ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἐπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπτῳσι μετεῖναι
- 175 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον. οὐδὲ ποτ' ἤμαρ
 Παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ

- Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας,
 Ἀλλ' ἔμπτῃς καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακῶσιν.
- 180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παῖδεςσιν ὁμοίῳς, οὐδὲ τι παῖδες,
 Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
 Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ·
- 185 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
 Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅππῃ εἰδότες. οὐδὲ μὲν οἱ γε
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεψίῃρια δῶιν,
 Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
- 190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
 Οὐτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς
 Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιῶς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
- 195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Λυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ στυγερώπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπὸν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροῶα καλὸν,
 Ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτον προλιπὼντ' ἀνθρώπους
- 200 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείπεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνηταῖς ἀνθρώποισι. κακῶς δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.

Ὡδ' ἱρῆξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,

Υῖσι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·

205 Ἡδ' ἐλεὼν, γναμψίῳσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,

Μύρετο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.

Τῇ δ' εἷς ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·

Δείπων δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσασθαι, ἢ ἐμεθήσω.

210 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.

Νίκης τε σιέρεται, πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρῆξ ταυνσίωτερος ὄρνις.

Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλλε.

Υἱοὶ γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς

215 Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρὺθι δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,

Ἐς τέλος ἐξελθούσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω·

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.

220 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγῳσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.

Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἥθεα λαῶν,

Ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,

- Οἱ τέ μιν ἐξελάουσι, καὶ οὐκ ἰθὺϊαν ἔνειμαν.
- 225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
 Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ἐυρύστωα Ζεὺς,
 230 Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλίσκῃ δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυὶς
 Ἀκρῇ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 Εἰρωτόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
- 235 Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται ἐυρύστωα Ζεὺς.
- 240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 ὅς τις ἀλιτρεῖ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάεται.
 Ταῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπῆγαγε πῆμα Κρονίων,
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
 Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι
- 245 Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἦ τῶν γε σῖρατὸν ἐυρὺν ἀπώλεσεν, ἣ τό γε τείχος,

Ἡ γέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν .

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ

Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

250 Ἀθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκησι

Ἀλλήλους τρεῖδουσι, θεῶν ὅπῃ οὐκ ἀλέγοντες .

Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη

Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ ἔα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα ,

255 Ἡέρα ἐσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν .

Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα ,

Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν .

Καὶ ῥ' ὁπότ' ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων ,

Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι

260 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὃφρ' ἀποτίσῃ

Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

Ἄλλῃ παρεκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες .

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους ,

Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε .

265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων .

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευέσσαντι κακίστη .

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός καὶ πάντα νοήσας ,

Καί νυ τάδ', αἴκ' ἐτέλῃσ', ἐπιδέρεται, οὐδέ ἐλήθει

Οἶνῳ δὲ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει .

270 Νῦν δὲ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μῆτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Εἴμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ τὰυτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 275 Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς,
 Εὔθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη

280 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύστωα Ζεὺς·
 Οὔς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόστας
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεσθον ἀάσθη,
 Τῷδε τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·

285 Ἄνδρὸς δ' ἐυόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ρῆιδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροισεν ἔθηκαν

290 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος ὄϊμος ἐπ' αὐτὴν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρῆιδίη δ' ἥπειτα πέλει, χαλεπὴ περ' εἴουσα·

- Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
 Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 295 Ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνους, ὃς ἔνι εἰπὼντι πίθηται.
 Οἷός δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃς αὖτ' ἀχρηστὸς ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὃφρὰ σε λιμὸς
 300 Ἐχθαίρῃ, φιλήν δὲ εὐστέφανος Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βιότου δὲ τετὴν πύμωλῃσι καλήν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ·
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφήνεσσι κοθούροις ἱκελὸς ὀρμήν,
 305 Οἷ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 Ἐσθόντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραίου βιότου πλήθωσι καλιαί·
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 Ἐργὸν δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κε ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 Πλουτέυη· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 315 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

- Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελεύω.
 Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει·
 Αἰδώς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
 320 Χρήματα δ' οὐχ ἄρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ' ὄγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσεται, (οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ)
 325 Ρῆιά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει·
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι
 Κρυπταδῆς ἐνυῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων·
 330 Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα·
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν·
 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
 Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνώως καὶ καθαργῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν
 Ἀλλοτε δὴ σπονδῆσι θύεσσί τε ἰλάσκεσθαι,

- Η' μὲν ὅτ' εὐνάζη, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
 340 Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κρηδίων καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
 Οἷφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιστ' αὖ καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρεῖμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 345 Γείτονες ἄζωσφοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσοι τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βούς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος· εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶκε δύνηαι.
 Ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕψιστον ἄρκιον εὐρεῖς.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄττησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεῖρα.
 Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δοίῃ,
 Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 Καί τε σμικρὸν ἔδον, τότε ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,

- Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἶθροπα λιμόν.
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
- 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηΐζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 Μεσσόθι φεῖδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
- 370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἐισημένος ἄρκιος ἔστω.
 Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
 Μῆδ' ἑνὶ σε νόον πυγαστόλος ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλήν.
- 375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρῷον οἶκον
 Φερβόμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
- 380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτῃ μείζων δ' ἐπιθήκη·
 Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
 Ὡδ' ἔρδειν· ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.
 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
 Ἀρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσσομενάων.

- 385 Αἶ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
 Κεκρύφαται, αὐτίς δὲ περιωλομένου ἐνιαυτοῦ
 Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίῳ πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήεντα
- 390 Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπλοθι πύονα χῶρον
 Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἁμαρῆσαι, εἰ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
 Ὡρὶ ἀέξεται, μὴ πως τὰ μεταξὺ χατίζων
- 395 Πτώσεως ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
 Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο.
 Μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
- 400 Ζητεύης βίοντον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἁμελῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι. ἦν δ' ἔτι λυτῆς,
 Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις.
 Ἀχρεῖος δ' ἔσθαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
- 405 Οἶκον μὲν πρῶτισίᾳ, γυναῖκά τε, βόυν τ' ἀροτῆρα,
 Κτηνὴν οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἔπειτο.
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.

- Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ.
 Ἡδ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 410 Μὴδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἑνῆπιον.
 Οὐ γὰρ ἐτῴσισεργὸς ἀνὴρ πῖμπωλῃσι καλὴν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει,
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
 Ἡῆμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
 415 Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὁμβρῆσαντος
 Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χερῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
 Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 420 Ἡῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Ὑλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
 Τῆμος ἄρ' ὕλοτομῆιν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
 Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 Ἀξονὰ θ' ἐπταπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
 425 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα καλὰ φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὖρης,
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
 Πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀρᾷ οὐχ υἱώτατός ἐστιν·
 430 Εὐτ' ἂν Αῠθηναίης δμῶδες ἐν ἐλύματι πῆξας

- Γόμφοισιν πελάσας προσαθήρεται ἰσίοβοι.
 Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
 Εἰ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν γ' ἐπὶ βουσί βάλοις.
 435 Δάφνης δ' ἢ Πιλέης ἀκιώτατοι ἰσίοβοι.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην· βόε δ' ἐνναετήρῳ
 Ἀρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Ηΐης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον
 440 Ἀξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηνὸς ἔποιτο,
 Ἀρτον δειωνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον·
 Ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 Θυμὸν ἔχων· τοῦτο οὐτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρματα δάσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσῃς
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγύτης·
 450 Ἢ τ' ἄροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὥρην
 Δεικνύει ὀμβρηνοῦ· κραδίην δ' ἔδ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας·
 Ῥήϊδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·

- Ρήϊδιον δ' ἀπανηγασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἀμάξαν,
 Νήπιος. οὐδὲ τὸν δ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούρα θ' ἀμάξης,
 Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.
 Εὖ τ' ἂν δὲ πρῶτισί' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
 460 Αὔτην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καὶ ὥρην,
 Πρῶτ' μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 Εἵαρι πολεῖν· θέρους δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσσει.
 Νειὸν δὲ σπεύρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων ἐυκηλήτειρα.
 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν.
 Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
 Χειρὶ λαβὼν, ὄρωκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Εὔδρυσον ἐλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν.
 470 Δμῶος, ἔχων μακέλην, πόνον θρηνήσσει τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων. ἐυθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ωδὲ κεν ἀδρυσύνη σιάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Οὐλύμῳ ἐσθλὸν ὀπάζοι.
 475 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεῦμενον ἔνδον ἐόντος.

- Εὐσχέων δ' ἴξεται πολὺν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσεται· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τρωαῖς ἀρόης χθόνα δῖαν,
 480 Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
 Ἀντία δεσμεύων κεκοιμημένος, οὐ μάλα χαίρων·
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῶ· παῦροι δέ σε θήσονται.
 Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγίοχοιο,
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 485 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τό δε κέν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἥμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἥματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὄωλῃν, μήτ' ἀπολείπων.
 490 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθῃ
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
 Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην
 Ωῖρῃ χειμερῇ, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 495 Ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλλει.
 Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
 Σὺν πενίῃ· λεωτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βιότοιῳ, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

- 500 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἦμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσσου ἐόντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρους ἐσσεῖται, ποιείσθε καλιάς.
 Μῆνα δὲ Ἀθηναίων, κακ' ἥματα, βούδορα πάντα,
 505 Τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας αἰτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν·
 Οἷς τε διὰ Θρήκης ἱπποτροφῶν εὐρέϊ πόντῳ
 Ἐμπνεύσας ὥρινε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας·
 510 Οὐρεως ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρέσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον. ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δαυσσίεργων περ ἐόντων.
 515 Καί τε διὰ ῥίνου βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
 Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,
 Οὐνεκ' ἐπνηταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
 Ἰς ἀνέμου βορέου. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρους οὐ διάησιν,
 520 Ἦτε δόμων ἔντοσθι φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χερόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ

- Χρυσάμηνη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
 Ἡῆματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσφιας ὄν πόδα τένδει,
 525 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἥθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 530 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρυῖα βησσήεντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐν φρεσὶ τοῦτο μέμνηλεν,
 Οἱ σκέπῃ μαϊόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀρᾶται,
 535 Τῷ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔστασθαι ἔρυμα χρὸς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσσεσθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 540 Μήδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφὶ κταμένοιο
 Ἀρμενα δῆσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὃφρ' ἐπὶ νώτῳ
 545 Ὑέτοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην. κεφαλῇφι δ' ὕπερθε

- Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν', οὐατα μὴ καταδεύῃ·
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσόντος·
 Ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόυ ἀσπερόεντος
 Ἀῆρ πυροφόρος τέταλται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 550 Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος·
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, αἶκὸν δε νέεσθαι,
 555 Μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά θ' εἴματα δέυσῃ·
 Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι. μείς γάρ χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος θ' ὥμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 560 Ἀρμαλιῆς· μακραι γάρ ἐπιέρξοθαι εὐφρόναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκεν αὖθις
 Γῇ πάντων μήτης καρπὸν σύμμικτον ἐνεΐκη.
 Εὖ τ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τρωπὰς ἡελίοιο
 565 Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀσπίης
 Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥέον Ωκεανόιο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόῃ Πανδιονίς ὤρετο χελιδὼν

- Ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰσλαμένοιο.
 570 Τὴν φθάμενος, οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπως ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀν' φυτὰ βαίῃη,
 Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν·
 Φεύγειν δὲ σκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἧῳ κῶιτον,
 575 Ὡς ἐν ἀμνητοῦ, ὅτε τ' ἥελιος χερόα κάρφῃ·
 Τημόυτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Οἷον ἀνισιλάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴῃ·
 Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
 Ἦώς τοι προσφέρει μὲν ὁδόν, προσφέρει δὲ καὶ ἔρξου·
 580 Ἦώς ἥτε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.
 Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέτλιξ
 Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοῖδην
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρους καματώδους ὥρῃ,
 585 Τῆμος πίοταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἀρίστος·
 Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
 Ἀναλέος δέ τε χερὺς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη πετραίῃ τε σκιῇ καὶ βύβλινος οἶνος,
 590 Μᾶζά τ' ἀμολγαίῃ, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκίυης,

- Πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
 Ἀντίον εὐκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
 595 Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρέυτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
 Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ωρείωνος,
 Χώρῳ ἐν εὐαείῃ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
 600 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βίον κατάρθαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιῆσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομῆιν· μῆ φείδεο σίτου·
 605 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη
 Βουσί καὶ ἡμιόνοις ἐπιητανόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι·
 Εὖτ' ἂν δ' Ωρείων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 610 Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ω' Πέρση, τότε πάντας ἀπώδρεψε οἴκαδε βότρυς.
 Δείξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἡμέματα καὶ δέκα νύκτας.
 Πέντε δὲ συστιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

- 615 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε, τό τε σθένος Ωρίωνος
 Δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 Ωραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἴμερος αἰετῇ,
 Εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄβριμον Ωρίωνος
- 620 Φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροιδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἄηται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοισι πόντῳ·
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
- 625 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέλιον,
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Οὔλα δ' ἐπ' ἀρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σιολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
- 630 Αὐτὸς δ' ὠρεῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἀλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρῳ
 Ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἰκαδὲ κέρδος ἄρῃαι,
 Ὡσπερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.
- 635 Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

- Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 640 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
 Τύνη δ', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 645 Ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Βούληται δὲ χρεά τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐ τέ τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, οὐ τέ τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πρόποτε νηὶ γ' ἐπέωλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προσεφραδμένα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά με φημί
 Ὑμνῶ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἐλικνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ἐνθά με τοπρῶτον λυγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς·
 660 Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπεύραμαι πολυγόμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖδεν.

Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,

Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρους καματώδους ὥρης,

665 Ὡρεῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα

Καυάξαις, οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,

Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

670 Τῆμος δ' ἐυκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπήμων,

Εὐκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας

Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.

Σπευδεῖν δ' ὅτ' ἴι τάχις· ἵα πάλιν οἶκονδε νέεσθαι.

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

675 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς ἀήτας.

Ὅς τ' ὥριγε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρον

Πολλῶ, ὀπωρῶ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν,

Ἦμος δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη

680 Ἰχθυος ἐποίησεν, τόσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη

Ἐν κρέαδι ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσα.

Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος· οὐ μιν ἔγωγε

Αἶνημ'· οὐ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένος ἐστίν,

Ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
685 Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτῶσι.
Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.
Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι.

690 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβριον ἄχθος αἰέρας,
Ἀΐονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

695 Ωρᾷος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μῆτε τρηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μῆτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὤριος οὗτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠδῶη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλισθα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' ἀγήμες,
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζεν ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ εἴγιον ἄλλο,
Δειωνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα

750 Εὖει ἄτερ δαλῶ, καὶ ὦμῳ γήραϊ δῶκεν.

Εὐδ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

- Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον.
 Εἴ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
 710 Ἡ' τι ἔπος ἐπὼν ἀποθύμιον, ἥ καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχέιν,
 Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιεῖται, σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
 715 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.
 Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἀρίστος
 720 Φειδολῆς, πλείσῃ δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσῃς.
 Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπρόμοιλος εἶναι
 Ἐκ κοινῶ· πλείσῃ δὲ χάρις, δαπάνῃ τ' ὀλιγίστῃ.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἡῶς Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον
 725 Χερσὶν ἀνίπτουσι, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δέ τ' ἀράς.
 Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχλεῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δὴ μεμνημένος ἐς τ' ἀνίοντα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,

- 730 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
 Ἐζόμενος δ' ὅγε θείος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,
 Ἡ' ὅγε πρὸς τῷχον πελάσας ἐυερκέος αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
 Ἑσλίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
- 735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοσθήσαντα
 Σπερμαίνειν γενεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
 Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξῇ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
- 740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτος,
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὁπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
 Αὔσον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.
 Μηδὲ ποτ' οἶνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
- 745 Πινόντων, ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 Μὴ τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 Ἑσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινή.
- 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
 Πᾶιδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιῇ·
 Μηδὲ δυωδεκάμηγον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.

- Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα . λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔσσι' ἐπὶ καὶ τῷ
 755 Ποινῇ· μήδ' ἱερόισιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας ,
 Μωμεύειν αἰδῆλα . θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ .
 Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προρέοντων ,
 Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν , μάλα δ' ἐξαλέασθαι .
 Μηδ' ἐναποψύχειν . τὸ γὰρ οὐ τοι λώϊόν ἐστιν
 760 ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην .
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται , κούφη μὲν αἰεῖραι
 ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν . χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι .
 Φήμη δ' οὐτις πάμπαν ἀπόλλυται , ἥντινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι . θεὸς νύ τις ἐσσι καὶ αὐτή .
 765 Ἡμᾶτα δ' ἐκ διόθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
 Πεφραδέμεν δμώεσσι . τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 Ἔργα τ' ἐποπτεύειν , ἥδ' ἀρμαλὴν δατέασθαι ,
 Εὐτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν .
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος .
 770 Πρῶτον ἔνη , τετράς τε , καὶ ἐβδόμη , ἱερὸν ἥμαρ .
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνά χρυσάορα γείνατο Λητώ .
 Οὔδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἥματα μηνὸς
 Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι .
 Ἐνδεκάτη τε δωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί·
 775 Ἡ μὲν, οἷς πεῖκειν, ἥ δ', εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι .

- Η' δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεῖ ἡματ' ἀερισιότητος ἀράχνης
 Ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὶὸν δīήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἰσῆαμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 Σπώερατος ἀρξασθαι. φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 Ἐκτῇ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν.
 Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ' γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτῃ, κούρη τε γενέσθαι
 Ἀρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
 Σηκὸν τ' ἀμφίβαλῆν ποιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ κε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεά θ', ἀμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, οὐρεῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέω ἥματι ἰσῆρα φῶτα,
 Γείνεσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπωκασμένος ἐστίν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετραῖς
 795 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βῶς
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρεῆας ταλαεργούς
 Πρηῖναι, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἰσῆαμένου τε,

- Ἀλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἀκοιτιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἐργματι τούτῳ ἀρίστοι·
 Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὀρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 805 Μέσση δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Εὖ μαλ' ὀπιωτεύοντα εὐτροχάλῳ, ἐν ἀλωῇ
 Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆϊα δούρα,
 Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς·
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπῆμων ἀνθρώποισιν·
 Εὐθλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
 Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὕτωτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρεισινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 Ἀρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
 Βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοσθα πόντον
 Εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι·
 Τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 820 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 Ἡῶς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερσίων.

Αἶδε μὲν ἡμέραι ἐσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι, μετάδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι,

Ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀινεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

825 Ἄλλοτε μητρὺν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων ἐυδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε πάντα

Εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,

Ὅρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

- Η** ὅη προλιπῶσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 Ἦλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρρήϊον Ἀμφιτρεύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρεύωνος.
 Ἦ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 Εἰδεί τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 Τάων ἅς θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἐυνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθὲν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
 Τόιον ἄηθ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἦ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 Ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
 Ἦ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱφὶ δαμάσσας,
 Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσάκεας Καδμείους,
 Ἐνθ' ὅγε δῶματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 15 Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἠλεκτρεύωνος,

Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ης ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κόμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅτ' ἴι τάχις
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλότιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνεύοντες,

25 Λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν εὐς πάϊς Ἀλκαίοιο,
 Κυδιῶν λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλήν μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειήσιν ἀρεῆς ἀλκίῃρα φυτεύῃ.

30 Ὡς το δ' ἀπ' Οὐλύμωιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων.
 Ἰμείρων φιλότητος εὐζώνωιο γυναικὸς
 Ἐννύχιος· τάχα δ' ἴξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.

35 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρύωνης
 Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοσσόος ἀγλαὸς ἦρως
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιάτας

- 40 Ωρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι ἐυνῆς·
 Τῷος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνῆρ ἀσπασίον ὑπεκπροφύγη κακότητα
 Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατερῶ ὑπὸ δεσμῶ.
 Ως ῥα τότε Ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐκίολυτεύσας,
 45 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Τετρώμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω,
 Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἦσ' ἦν.)
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖν.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαϊνεφεί Κρονίῳι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσώ Ἀμφιτρεύωνι,
 55 Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγείσα,
 Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳι, θεῶν σημάντορι πάντων·
 Οὗ καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
 Εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἀῖαν, αἶτον πολέμοιο,
 60 Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς ἀιθομένοιο
 Ἐστιάστ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἐκλύπων ὠκέες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι· κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδήει,

- Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐπορήτα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
 65 Ἴππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
 Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 Λάμπεν ὑπαὶ δεινόιο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ.
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰόλαου;
 75 Κεῖνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σίβαρδοισι μέλεσσι.
 Οὗ ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
 Ἡῶς, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπων ἔχουσιν,
 80 Ἡλίτεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θήβην
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυόνα, βοῶν ἔνεκ' εὐρυμετώπων.
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖόντα καὶ Ἡνίοχην τανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρῆχον,
 85 Ἡ δὲ δίκη ἔσθ' ἐκέτησι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.

- Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυώνῃ
 Ἡ' ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 90 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας,
 ὦχετο τιμήσων ἀλιτῆμενον Εὐρυσθέα,
 Σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεσθιναχίζειτ' ὁπίσσω,
 Ἡν' ἄτην ἀχέων. ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικέοντα
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 Ἴθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἀῖρεος ἀνδροφόνου,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλεται ἀνακτος.
 Ἡ' μὲν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
 Ἡθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος ἔννοσίγαιος,
 105 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα.
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα

- Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀῖθός θ' ἡμέτερόν τε
 110 Μαργώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 Οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἴσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπριδα στήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
 115 Ως φάτο· μεῖδυσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεια πλερόεντα προσηΐδα.
 Ἡῶς, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 Ὑσμίνη τρηχέϊα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 Ως καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 Πάντη ἀνασπρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.
 Ως εἰπὼν, κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαείνου,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε
 125 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη κόρυνη Διὸς, ὅππῳτ' ἔμελλε
 Τοπρεῶτον σιονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτην
 130 Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οὔισιοι
 Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες· αὐτὰρ ὅπισθεν
 Μορφνοῖο φλεγύαιο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 135 Ἦσαν· ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἵρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἵλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
 140 Οὐτ' ἐρῆξε βαλὼν, οὐτ' ἔθλασε, θάῤῥμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπῶδες ἦν, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπώμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
 Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἦν φόβος, οὐτι φατειὸς,
 145 Ἐμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
 Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεώνων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωλῶν
 150 Οἳ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς ὑἱὶ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' αἶδος εἴσω
 Αὐτῶν· ὁπλῆα δέ σφι περὶ ῥινόιο σαπείσης
 Σαιρίου ἀζελέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.
 Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλῖωξίς τε τέτυκτο·

- 155 Ἐν δ' ὄμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλσῃ κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν.
 Εἴμα δ' ἐχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοίνεον αἵματι φώϊων,
 160 Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβριθυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
 Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς ὕψι φέροισιν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴν πέλεν ἔυτε μάχοίλο
 165 Ἀμφιτρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωυτὰ ἔργα.
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
 Κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίλῃς ἦισαν· οὐδέ νυ τῷ γε
 Οὐδέτεροι τρεῖτην· φρέισσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἡδὴ γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἱ δ' αὐχένας ἐξεριπώντες,
 175 Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαρσποί τε λέοντες.

- Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων ἀιχμητάων,
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 180 Ὀπλέα τ', Εἰσάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμψυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἀῖσος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
 185 Ἀμφὶ μέγαν Πετρεῖον, ἰδὲ Ἀῖσολον διωνιστὴν,
 Ἀῖκτον δ', Οὐρεῖον τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίικτην ὥσεί ζῶοι περ ἔόντες,
 190 Ἐγχέσιν ἦλ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἀῖσος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσπασαν ἵπποι
 Χρῦσοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἀῖσος
 Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶλέεσσι κελεύων,
 Αἵματι φοινικόεις, ὥσεί ζῶους ἐναρίζων,
 195 Δίφρω ἐμβεβαώς· παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
 Ἐσπασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελεύει Τριτογένεια,
 Τῇ ἰκέλη ὥσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσεῖν τε τρυφάλειαν,
 200 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰγὴν.

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Δητῶς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλύμπως·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπειρίτος ἐσπεφάνωτο,
 205 Ἀθανάτων· Ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις ἐικυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖρομος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέρου,
 Κλυζομένῳ ἵκελος· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέςον αὐτοῦ
 210 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
 Νηχομένοις ἵκελοι· δοιοὶ δ' ἀνάφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων· ἔλσπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῶς
 Ἥσίο ἀνῆλθε ἀλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεὺς,
 Οὗτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὐθ' ἐκάς αὐτοῦ·
 Θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐσλήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 220 Χρύσειον· ἀμφὶ δέ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ωῆμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινόιο πελώρου

- Γοργούς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θάεε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρέυντο φαεινοὶ
 Χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
 Κεῖτ' Αἶδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπαεύδοντι καὶ ἐρρέγοντι ἑοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίνεται. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρέωντο,
 Ἰέμεναι μαπείην. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Οὔρεα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε
 Δοιῶ ἀπρωρέυντ', ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 Ἀγρία δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· ἅ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
 240 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πρᾶθέειν μεμαῶτες·
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
 Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστῳ.
 245 Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
 Ἀθρόοι ἐκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἃν δὲ θεοῖσι

- Χείρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐλοῦς
 Κῆρες κυάναει, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 Δεινωτοί, βλοσυροί τε, δαφουνοί τ', ἀπλητοί τε
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 Αἶμα μέλαν πῖεῖν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάτωιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδὸςδε κατέειεν
 255 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο
 Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Αὔψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσπασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων,
 Αἴτωπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμψης
 260 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θεμνησσαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἰσλήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
 265 Χλωρὴ, αὐσθαλέη, λιμῶ καταπεπτηυῖα,
 Γουνοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραζε. ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσλήκει· πολλή δὲ κόνις κατενήνοθεν ὥμους,

- 270 Δάκρυσι μυδαλή· παρὰ δ' ἔϋπυργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρῦσαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 Ἐπ' ἅ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαίαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
- 275 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶν. ταὶ δ' ἀγλαίη τεθαλυῖαι
 Πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 Ἐξ ἀπαλῶν σιομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
- 280 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἄναγον χορὸν ἡμερόεντα·
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ ἀοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
 Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροὶ τε
- 285 Ἀγλαίαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάρουθε πόλῃος
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρεικον χθόνα διᾶν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξεῖσι κορωνιόωντα πέτηλα
- 290 Βριθόμενα σιαχύων, ὥσει Δημητερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδαγῶσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωήν.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

- Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητήρων
 Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 295 Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρουν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστῳ)
 Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῇρι ἑκάστος
 300 Βριθόμενος σφαυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοῖ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκιδόν· τοῖ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρκαρόδοντε κύνε προῖ,
 Ἰέμενοι μαπῶειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλῦξαι·
 305 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἵπωῃες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὖπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 Ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
 Ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδῖον εἶχον πόνον. οὐδέ ποτέ σφιν
 Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προῦκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστῳ.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ωκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
 315 Πᾶν δὲ συνέιχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

- Κύνιοι ἀερσιπώται μεγάλ' ἤπουν· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ὅν διὰ βουλάς
 Ἡφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στίβαρόν τε,
 320 Ἀρσάμενος παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἰππείου θόρε δίφρου,
 Εἵκελος ἀσπερσῶν πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κούφα βιβάς. τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
 Δίφρου ἐπεμβεβασὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
 Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύνιον τ' ἐξεναρξεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύνιον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀῖαν ἐπιόντα δοκεύσας,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 335 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἀψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
 Οὐθ' ἰππους ἐλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰπὼς ἔς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,

- Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 Ἐσσυμένως· τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος
 Σμερδαλέον θ' ἴωποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἰωπόδαμος καὶ Ἀῖρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἴωποι μὲν ἔπειτ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Οὔρεα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 350 Κύκνε πέπων, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἴωπους,
 Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδρῖες ἐιμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον ἐϋξοον, ἠδὲ κελεύθου
 ἔϊκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' ἔϋ μάλα οἶσθα καὶ αὐλός·
 Τοῦ γὰρ ὀπύιεις παῖδα Θεμιστολόην κυανῶπιν.
 Ωτ' πέπων, οὐ μὲν γάρ τοι Ἀῖρης θανάτοιο τελευτῆν
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πλολεμίζειν.
 Ἦδ' ἄν μὲν τέ εἴ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 Ἐγχεος ἡμετέρου, ὃθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 Ἀντίος ἔσθῃ ἐμῆιο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.

- Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπαῖς ἠρείσατο γαίῃ,
 Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
- 365 Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχρεος ὀρμῇ.
 Εὐθὰ κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρεσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα·
 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελὲς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
- 370 Δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ ἐνυαλίῳ ἄνακτος·
 Ἡνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' ἐυρεῖα χθών.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλῳ
- 375 Πέτραι ἀποθρῶσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 Πολλαὶ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
 Αἰγαιοί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ρίμφα κυλινδομένων, εἴως πεδίον δ' ἀφίκωνται·
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
- 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκὸς
 Ἀῖρη τ' ἠδ' Ἑλίκη, Ἀνθειά τε ποιήεσσα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαληῖν
 Θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν ἀιμαλιόεσσας,

- 385 Σῆμα τίθεις πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσείῃ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προΐδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστρίχωντι
- 390 Λεῖβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην,
 Οῖθας δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρῆν·
 Τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱωπείου θόρε δίφρου.
 Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέτλιξ
 Οὔω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδειν
- 395 Ἀρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρωῖσις θῆλυς ἐέρση,
 Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 Ἰδεὶ ἐν ἀινοτάτῳ, ὅποτε χροά Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι
 Τοὺς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλουσαι,
- 400 Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος·
 Τὴν ὥσιν μάραναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ως δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δέ σφ' ἰαχῇ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
- 405 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

- Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζηῖος ἀνὴρ
Ἰῶ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
410 Χώρου αἰδρεῖς ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο·
Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
Κτεινόμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
415 Οὐδ' ἐρῆξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακλεΐη
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερχε γενείου
Ἡλᾶς ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
420 Ἀνδροφόνος μελή· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωλός.
Ἡριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὶς ἥριπεν,, ἢ ὅτε πέτρῃ
Ἡλίδατος, πληγείσα Διὸς ψολοέντι κεραυνῷ.
Ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός.
425 Αὐτὸς δὲ βροτολογιγὸν Ἀῖαν ἐπιόντα δοκεύσας,
Δεινὸν ὄρῳ ὄσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως εἶνον κρατεροῖς ὀνύχεσσι
Σχίσσας ὅτ' ἰ τάχισ' ἰα, μελίφρονα θυμὸν ἀπὸ πύρα·
Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πῖμωλαται ἦτορ.
430 Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμους

- Οὐρῇ μαστιγῶν, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
 Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
 Τῷος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσθ' Ἀῖρος. ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 435 Ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἄπαι μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἡχῇ
 Ἐρχεται ἐμμεμαῦια, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 Ὑψηλὸς, τῷ δὴ συνεγείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάεματος οὐλῖος Ἀῖρος
 Κεκληγὼς ἐπώρουσεν· ὁ δ' ἐμμασέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντίῃ ἦλθεν Ἀῖρος, ἐρεμνὴν αἰγίῳ ἔχουσα,
 445 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἀῖρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπλους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε πᾶυε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσθ' ἐμμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἀῖρος μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπώρουσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 Κακτάμεναι μεμαῶς· καί ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος

- Σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνηϊῶτος,
 455 Ἐν σάκει μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἀΐρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὄξυ,
 Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
 Οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτρεσχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἡλάσαν αἶψ' ἐγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἴππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπων.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴολαος,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
 470 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκετ' Οὐλμῶν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήυξ θάπτειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱ ῥ' ἐγγυς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
 Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλκὸν,
 475 Ἀΐρην τ' ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κήυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

ΙΙΟ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Οὔμῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων,
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥὰ κλειτὰς ἐκατόμβας
Ὅς τις ἄγοι Πυθῶϊδε, βίη σύλασκε δοκεύων.

Τ Ε Λ Ο Σ.